

|

61990J0109

DOMSTOLENS DOM (FJERDE AFDELING) AF 19. MARTS 1991. - GIANT NV MOD COMMUNE D'OVERIJSE. - ANMODNING OM PRAEJUDICIEL AFGOERELSE: BESTENDIGE DEPUTATIE VAN DE PROVINCIERAAD VAN BRABANT - BELGIEN. - FORTOLKNING AF SJETTE MOMSDIREKTIVS ARTIKEL 33. - SAG C-109/90.

Samling af Afgørelser 1991 side I-01385

Sammendrag

Dommens præmisser

Afgørelse om sagsomkostninger

Afgørelse

Nøgleord

++++

Fiskale bestemmelser - harmonisering af lovgivningerne - omsætningsafgifter - fælles merværdiafgiftssystem - opkrævning af andre nationale afgifter, der ikke har karakter af omsætningsafgift - lovlighed - begrebet "omsætningsafgift" - rækkevidde - særlig afgift paa forestillinger og forlystelser - ikke omfattet

(Raadets direktiv 77/388, art. 3)

Sammendrag

Det fremgaar af artikel 33 i sjette direktiv 77/388 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter, at medlemsstaterne kan indføre indirekte skatter og afgifter, der ikke har karakter af omsætningsafgift. Ved afgørelsen af, om en bestemt afgift har karakter af omsætningsafgift, maa det navnlig fastslaaes, om afgiften bringer det fælles merværdiafgiftssystemets funktion i fare, fordi afgiften paalægges omsætningen af varer og tjenesteydelser og rammer den erhvervsmaessige omsætning paa tilsvarende maade som moms.

En saerlig afgift paa forestillinger og forlystelser, der er indfoert ved et kommunalt reglement om skatter og afgifter, hvori det bestemmes, at enhver, som loebende eller lejlighedsvis organiserer offentlige forestillinger eller forlystelser paa kommunens omraade, og som herfor opkraever entreafgift, skal svare en saerlig afgift af bruttobeløbet af alle indtaegter, har ikke karakter af omsaetningsafgift i henhold til den naevnte direktivbestemmelse, saafremt afgiften opfylder foelgende betingelser:

- Afgiften udgoer ikke en generel afgift, idet den kun opkraeves for en begraenset kategori af goder og tjenesteydelser.*
- Afgiften opkraeves ikke i hvert produktions- og handelsled, idet den kun opkraeves én gang om aaret af de afgiftspligtige virksomheders samlede indtaegter.*
- Afgiften beregnes ikke paa grundlag af den i de enkelte led tilfoerte merværdi, men paa grundlag af bruttobeløbet af samtlige indtaegter, saaledes at det ikke er muligt noejagtigt at fastslaa, hvilken andel af den afgift, som opkraeves for hvert salg eller tjenesteydelse, der kan anses for at vaere overvaeltet paa forbrugeren.*

Dommens præmisser

1 Ved kendelse af 23. januar 1990, indgaaet til Domstolen den 19. april s.aa., har Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Brabant (Belgien) i medfoer af EOEf-Traktatens artikel 177 forelagt et praedjudicielt spoergsmaal vedroerende fortolkningen af artikel 33 i Raadets sjette direktiv 77/388/EOEF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsaetningsafgifter - Det faelles merværdiavgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1, herefter benaevnt "sjette direktiv").

2 Spoergsmaalet er blevet rejst under en sag mellem selskabet NV Giant og Overijse Kommune vedroerende kommunens opkraevning af en afgift for offentlige forestillinger og forlystelser.

3 Det fremgaar af sagen, at Overijse Kommune den 2. marts 1983 havde vedtaget et reglement om skatter og afgifter, hvorefter enhver, som loebende eller lejlighedsvis organiserer offentlige forestillinger eller forlystelser paa kommunens omraade, og som herfor opkraever entreafgift af publikum eller deltagere, skal svare en saerlig afgift af bruttobeløbet af alle indtaegter (reglementets artikel 2). Ifoelge reglementets artikel 3 skal der svares afgift af det fulde beløb af entre-, udlejnings- og garderobeafgifter, af salg af programmer eller baltegn, af overskud ved salg af mad- og drikkevarer osv. I henhold til reglementets artikel 4, stk. 1, punkt B, litra c), andrager afgiften 25% for danseetablissementer og dertil knyttede restaurationer. Afgiften opkraeves én gang om aaret. Reglementet om skatter og afgifter blev vedtaget for en periode af seks aar, dvs. indtil udgangen af 1988.

4 Den 28. juni 1989 indbragte selskabet NV Giant en klage over opkraevningen af afgiften for 1988 til Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Brabant. Selskabet gjorde gaeldende, at afgiften har karakter af omsaetningsafgift, og at den derfor er i strid med sjette direktivs artikel 33, hvorefter det er forbudt at indfoere andre omsaetningsafgifter end moms.

5 Den nationale ret, der fandt, at sagens afgoerelse ahang af fortolkningen af sjette direktiv, har anmodet Domstolen om en praedjudiciel afgoerelse af foelgende spoergsmaal:

"Er det i strid med forbuddet mod at opkraeve andre omsaetningsafgifter end moms, jf. artikel 33 i direktiv 77/388/EOEF, at enhver, som loebende eller lejlighedsvis organiserer offentlige forestillinger eller forlystelser paa kommunens omraade, og som herfor opkraever entre af publikum eller deltagere, ifoelge Overijse Kommunes reglement om skatter og afgifter af 2. marts

1983 skal svare en saerlig afgift af bruttobeløbene af alle indtægter, idet der bl.a. af indtægterne fra danseetablissementer og dertil knyttede restaurationer opkræves en aarlig afgift paa 25% af de samlede entre-, udlejnings- og garderobeindtægter, indtægterne ved salg af programmer eller baltegn, indtægterne ved salg af mad- og drikkevarer samt af tilskud eller godtgørelser, som kan erstatte eller supplere disse indtægter eller priser, saavel som af et hvilket som helst andet beløb?"

6 Vedroerende de relevante retsfor skrifter og hovedsagens faktiske omstaendigheder samt den skriftlige forhandling for Domstolen henvises til retsmoder rapporten. Disse omstaendigheder omtales derfor kun i det foelgende i det omfang, det er noedvendigt for forstaaelsen af Domstolens argumentation.

7 Med det praedjudicielle spoergsmaal oensker den nationale ret i det vaesentlige oplyst, om sjette direktivs artikel 33 er til hinder for, at der opkræves en saerlig afgift af offentlige forestillinger og forlystelser som den, der opkræves af Overijse Kommune i henhold til det kommunale reglement af 2. marts 1983.

8 Det bemaerkes, at sjette direktivs artikel 33 lyder saaledes: "Med forbehold af andre faellesskabsbestemmelser er bestemmelserne i dette direktiv ikke til hinder for, at en medlemsstat opretholder eller indfoerer afgifter paa forsikringskontrakter og paa spil og vaeddemaal, punktafgifter, indregistreringsafgifter og i det hele taget alle former for skatter og afgifter, der ikke har karakter af omsaetningsafgift."

9 Som Domstolen har fastslaaet i dommen af 8. juli 1986 (sag 73/85, Kerrutt, Sml. s. 2219), fremgaar det af denne bestemmelse, at faellesskabsretten tillader afgiftsordninger, der konkurrerer med momsen. Medlemsstaterne kan derfor indfoere afgifter, der ikke har karakter af omsaetningsafgifter.

10 Besvarelsen af det praedjudicielle spoergsmaal afhaenger saaledes af, om den saerlige afgift for offentlige forestillinger og forlystelser, saaledes som den er beskrevet i forelaeggelseskendelsen, maa anses for en omsaetningsafgift efter sjette direktivs artikel 33.

11 Ved afgørelsen af, om en afgift har karakter af omsaetningsafgift, maa det, som udtalt af Domstolen i dom af 27. november 1985 (sag 295/84, Rousseau Wilmot, Sml. s. 3759) og dom af 3. marts 1988 (sag 252/86, Bergandi, Sml. s. 1343), navnlig fastslaaes, om afgiften bringer det faelles mervaerdiavgiftssystem i fare, fordi afgiften paalaegges omsaetningen af varer og tjenesteydelser og rammer den erhvervsmaessige omsaetning paa tilsvarende maade som moms.

12 Det bemaerkes i denne forbindelse, at det fremgaar af Domstolens faste praksis (jf. bl.a. ovennaevnte domme af 27.11.1985, sag 295/84, Rousseau Wilmot, og 3.3.1988, sag 252/86, Bergandi, samt dommen af 13.7.1989, forenede sager 93 og 94/88, Wisselink, Sml. s. 2671), at det faelles mervaerdiavgiftssystem i henhold til foerste direktivs artikel 2 bygger paa den grundaetning, at der indtil detailomsaetningsleddet skal anvendes en generel forbrugsafgift paa goder og tjenesteydelser, der er noejagtig proportional med godernes og tjenesteydelsernes pris, uanset antallet af omsaetninger i de produktions- og handelsled, der ligger foer beskatningsleddet. Dog skal der for hver transaktion kun svares moms med fradrag af det momsbeløb, der direkte er blevet svaret af priserne paa de forskellige elementer, der indgaar i prisdannelsen. Fradragsmekanismen er ifoelge sjette direktivs artikel 17, stk. 2, udformet saaledes, at afgiftspligtige personer kan fradrage den moms, der er blevet paalagt varerne i det foregaaende omsaetningstrin, i den moms, de skal betale.

13 Det bemaerkes, at en afgift af den type, som er beskrevet af den nationale ret i den foreliggende sag ikke har karakter af en omsaetningsafgift efter sjette direktivs artikel 33.

14 For det foerste udgoer den nemlig ikke en generel afgift, idet den kun opkraeves for en begraenset kategori af goder og tjenesteydelser. For det andet opkraeves afgiften ikke i hvert produktions- og handelsled, da den kun opkraeves én gang om aaret af de afgiftspligtige virksomheders samlede indtaegter. For det tredje beregnes den ikke paa grundlag af den i de enkelte led tilfoerte mervaerdi, men paa grundlag af bruttobeløbet af samtlige indtaegter, saaledes at det ikke er muligt noejagtigt at fastslaa, hvilken andel af den afgift, som opkraeves for hvert salg eller tjenesteydelse, der kan anses for at vaere overvaeltet paa forbrugeren.

15 Herefter skal det af Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Brabant forelagte spoergsmaal besvares med, at sjette direktivs artikel 33 skal fortolkes saaledes, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at der opkraeves en saerlig afgift af offentlige forestillinger og forlystelser som den, der opkraeves af Overijse Kommune i henhold til et kommunalt reglement af 2. marts 1983.

Afgørelse om sagsomkostninger

Sagens omkostninger

16 De udgifter, der er afholdt af Kommissionen for De Europaeiske Faellesskaber, som har afgivet indlaeg for Domstolen, kan ikke erstattes. Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgoer et led i den sag, der verserer for den nationale domstol, tilkommer det denne at traeffe afgørelse om sagens omkostninger.

Afgørelse

Paa grundlag af disse praemisser

kender

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

vedroerende det spoergsmaal, som Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Brabant har forelagt ved kendelse af 23. januar 1990, for ret:

Artikel 33 i Raadets sjette direktiv 77/388/EOEF om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsaetningsafgifter - Det faelles mervaerdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) skal fortolkes saaledes, at bestemmelsen ikke er til hinder for, at der opkraeves en saerlig afgift af offentlige forestillinger og forlystelser som den, der opkraeves af Overijse Kommune i henhold til et kommunalt reglement af 2. marts 1983.